

תת"ע 21164/10 - אילת ריפס נגד מ.י. ענף תנועה ת"א

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 21164-10 מ.י. ענף תנועה ת"א נ' ריפס
תיק חיצוני: 23200676460

בפני מבקשת נגד משיבה	כבוד השופט דן סעדון
אילת ריפס	
מ.י. ענף תנועה ת"א	

החלטה

לפני בקשה לקבוע כי פסילתה של המבקשת לנהיגה רוצתה.

1. נגד המבקשת ניתן ביום 25.1.10 גזר דין בהיעדרה. גזר הדין הטיל על המבקשת, בין היתר, פסילת רישיון בת 3 חודשים.
2. ביום 23.11.14 נעצרה המבקשת על ידי שוטר לביקורת ושם הודע לה כי היא בפסילה. מהודעה בדבר תפיסת רישיון של נהג בפסילה עולה כי רישיונה של המבקשת לא נתפס שכן לא היה מצוי ברשות המבקשת.
3. ביום 23.3.16 ניגשה המבקשת למשרד הרישוי לחדש את רישיון הנהיגה שלה ושם נאמר לה כי היא פסולה. לטענת המבקשת, יש לחשב את הפסילה מן המועד בו הודיע לה השוטר על כך, היינו 23.11.14. לטענתה, ממועד זה גם לא נהגה משך 3 חודשים.
4. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה המבקשת לא התייצבה לדיון בעניינה, לא הפקידה רישיונה במזכירות בית המשפט כמתחייב ועל כן אין להיעתר לבקשה.

דין והכרעה

5. דין הבקשה להידחות על הסף ומטעמים שלגוף העניין. בבש"פ 9075/12 בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון כי הסמכות לחישוב פסילה נתונה למשרד הרישוי ולא לבית המשפט שנתן את פסק הדיו. בהיעדר סמכות עניינית לדון בבקשה - אין מקום להידרש לה.

בנוסף: סעיף 42 לפקודת התעבורה קובע כי הפסילה מחושבת ממועד גזה"ד אלא אם הורה בית המשפט אחרת. לצד הוראה זו קובע הסעיף האמור כי בחישוב תקופת הפסילה לא תבוא במניין " **התקופה שחלפה עד מסירת הרישיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה**". תקנה 556 (א) לתקנות התעבורה קובעת: "**נפסל בעל רישיון נהיגה על ידי בית משפט מהחזיק ברישיונו, ימציא בעל הרישיון את רישיון הנהיגה שלו לאותו בית המשפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודע לו על הפסילה..**"

6. המבקשת לא הפקידה רישיון נהיגה במזכירות בימ"ש לאחר מתן פסק הדין בעניינה. היא גם לא הפקידה אותו לאחר שקיבלה מן השוטר הודעה על כך שהיא פסולה לנהיגה. לפיכך, ובהתאם להסדר האמור לעיל, לא ניתן לקבוע כי מניין ימי פסילה על פי פסק הדין החל להימנות וממילא לא ניתן לקבוע כי מניין ימים זה רוצה.

7. על פי ההסדר החקיקתי המתואר, הייתה המבקשת פסולה לנהיגה החל ממועד גזר הדין בעניינה אולם מניין ימי הפסילה לא חושב נוכח אי הפקדת רישיון נהיגה. על כן, אין כל פגם בהודעת השוטר לפיה המבקשת פסולה לנהיגה במועד בו נעצרה. יש לדחות את טענת המבקשת לפיה טעתה לחשוב כי מניין ימי הפסילה נמנים מהודעת השוטר. בשולי ההודעה המצרפת לבקשה עליה חתומה המבקשת צוין "ברחל ביתך הקטנה" כי " [ש] **מניין ימי הפסילה יחל מיום הפקדת רישיון הנהיגה בפני הרשות הפוסלת...**". המבקשת חתומה על ההודעה ומוחזקת כמי שעיינה בה, ידעה את תוכנה וידעה כי עליה להפקיד רישיונה על מנת שתקופת הפסילה תחל להימנות. משכך, ברי כי לא היה כל מקום לטעות או אי הבנה בנוגע למשמעות הודעת השוטר.

8. לאור כל האמור אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, י"א ניסן תשע"ו, 19 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.